ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผลของวิธีเบ่งคลอดต่อระยะเวลาเบ่งคลอด สภาพทารกเกิดใหม่ และวิธีการคลอด

ผู้เขียน

นางสาวทิพย์วรรณ ประสาสน์ศักดิ์

ปริญญา

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสตรี)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ คร. สุกัญญา ปริสัญญกุล ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นันทพร แสนศิริพันธ์ กรรมการ

บทคัดย่อ

การคลอดเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ การเบ่งคลอดที่ถูกต้องและ มีประสิทธิภาพจะทำให้ระยะเวลาการเบ่งคลอดสั้นลงและมีการคลอดปกติทางช่องคลอดมากขึ้น การวิจัยกึ่งทคลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของวิธีเบ่งคลอดต่อระยะเวลาเบ่งคลอด สภาพทารกเกิดใหม่ และวิธีการคลอด กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้คลอดครั้งแรก และมารับบริการคลอดใน ห้องคลอดแผนกสูติกรรม โรงพยาบาลแพร่ ระหว่างเดือน มิถุนายน ถึง กรกฎาคม 2547 เลือก กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ จำนวน 30 ราย แบ่งเป็นกลุ่มทคลองและ กลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 ราย โดยทั้งสองกลุ่มมีความคล้ายคลึงกันในเรื่อง อายุ ความสูง และ การได้รับยาออกซิโตซิน กลุ่มทดลองได้รับการสนับสนุนให้เบ่งกลอดตามธรรมชาติ ส่วนกลุ่ม ควบคุมได้รับการเบ่งคลอดตามการดูแลของพยาบาลผดุงกรรภ์ในห้องคลอดตามปกติ เครื่องมือที่ ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย โปรแกรมการเบ่งคลอดตามธรรมชาติ และแบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และ แบบบันทึกคะแนนสภาพทารกเกิดใหม่ ผู้วิจัยได้หาความเชื่อมั่นของการ สังเกตจากผู้ช่วยวิจัยจำนวน 2 ท่าน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสลิติพรรณนา สถิติทดสอบ ค่าทีชนิด 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน และสถิติใคว์สแคร์

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

- 1. กลุ่มที่เบ่งคลอดตามธรรมชาติมีระยะเวลาเบ่งคลอด โดยเฉลี่ยสั้นกว่ากลุ่มที่เบ่งคลอด แบบชี้นำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p < .05)
- 2. กลุ่มที่เบ่งคลอดตามธรรมชาติและกลุ่มที่เบ่งคลอดแบบชี้นำมีละแนนการประเมิน สภาพทารก เกิดใหม่ในนาทีที่ 1 และนาทีที่ 5 ไม่แตกต่างกัน
- 3. กลุ่มที่เบ่งคลอคตามธรรมชาติ มีสัดส่วนการคลอดปกติทางช่องคลอดสูงกว่ากลุ่มที่ เบ่งคลอดแบบชี้นำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p < .05)

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าโปรแกรมการเบ่งคลอดตามธรรมชาติ น่าจะเป็นแนวทางที่ ทำให้ระยะเบ่งคลอดสั้นลง และมีการคลอดปกติทางช่องคลอดมากขึ้น

Thesis Title

Effects of Pushing Methods on Pushing Time, Neonatal Status, and

Mode of Delivery

Author

Miss Tippawan Prasartsak

Degree

Master of Nursing Science (Nursing Care of Women)

Thesis Advisory Committee

Associate Professor Dr. Sukanya

Parisunyakul

Chairperson

Assistant Professor Nantaporn

Sansiriphan

Member

ABSTRACT

Labor is a natural process. Effective and correct bearing-down efforts can decrease pushing time, and result in normal vaginal deliveries. The purpose of this quasi-experimental research was to evaluate the effects of pushing methods on pushing time, neonatal status, and mode of delivery. Subjects were nulliparous women admitted to the obstetric ward in Phrae hospital from June to July 2004. Thirty patients were purposively selected and assigned equally into experimental and control groups. The two groups were similar in Age, height, and oxytocic medication. Subjects in the experimental group were supported to use spontaneous pushing while those in the control group were given routine care by nurse-midwives in the labor room. The instruments used in this study were: A Demographic Data Form and the Record Form. A Spontaneous Pushing Instruction Program was developed by the researcher, and had an Apgar score with a interrater reliability of 1. Data were analyzed using descriptive statistics, independent t-test and chi-square.

The result revealed that

- 1. The mean pushing time of spontaneous pushing group was statistically shorter than the directed pushing group at the level of .05.
- 2. There was no statistical difference in 1 and 5 minute. Appar scores between the spontaneous pushing group and the directed pushing group.
- 3. The spontaneous pushing group had a high proportion of normal vaginal delivery than the directed pushing group at a level of .05.

The results of this study indicate that a spontaneous pushing program can decrease pushing time and result in more vaginal deliveries.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved